

Романот е раскажан од клаустрофобичниот простор на комората во една мртвечница. Оттаму го слушаме единствено гласот на затворениот Монциф, кој полека но сигурно нè води до поентата како стигнал во нелагодата ситуација да ја исполнува желбата на „човекот што не сакал да биде погребан“.

„Непријатностите на главниот лик, истекуваат од страниците на книгата. Судирот со неговиот татко е шокантно директен и неверојатно препознатлив. Роман за тешкотиите при наоѓањето на сопственото место во општеството. Ламрабет знае да гради приказна. Владее со уметноста на зграпчување на читателот за врат.“

Гус Бауер, Стандард